

ปีที่ 26 ฉบับที่ 9111 วันจันทร์ที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2556 หน้า 27

ทำความรู้จัก Action Learning

Peter Cauwelier

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์
กล่าวว่า
หากมีเวลา 1 ชั่วโมง
เขาจะใช้ 55 นาที
ในการตั้งคำถาม
ใช้ 5 นาทีที่เหลือ
เพื่อคิดหาวิธีแก้ไข

● ชนิดา กระบสภักดิ์

ช่วยแก้ปัญหา ช่วยพัฒนาความคิด
ที่เป็นระบบ กระทั่งมีความคิดที่
สร้างสรรค์ ช่วยพัฒนาศักยภาพใน
ตัวบุคคลตลอดจนสร้างภาวะผู้นำ ช่วยสร้าง
ทีม ตลอดจนช่วยสร้างวัฒนธรรมองค์กรใน
เรื่องของการรับมือในการเปลี่ยนแปลงและ
การเรียนรู้

หากมองถึงผลลัพธ์ทั้งหมดนี้แล้ว
น่าจะถือได้ว่าเครื่องมือการบริหารจัดการ
"Action Learning" นับเป็นอีกหนึ่งของ
ยาวนานนอกที่สามารถนำดอกผลมาใช้ของ
หลายๆ องค์กร อีกทั้งยังมีภาพความเป็น
One-Stop Service เพราะจากเดิมองค์กร
จะต้องใช้เครื่องมือจำนวนมากมาย
หลากหลายเพื่อมาช่วยแก้ไขในแต่ละเรื่อง

และแน่นอนคำว่า Action ย่อมต้อง
หมายถึง หากไม่ลงมือทำอย่างจริงจัง
ที่สุดแล้วความสำเร็จก็จะผ่านเลยไป

**คำถามก็คือ แล้วจะนำทฤษฎีแปลง
เป็นการปฏิบัติจริงได้อย่างไร?**

ในงาน Productivity Talk 2013
วิทยากรที่เชี่ยวชาญเครื่องมือดังกล่าว
"Peter Cauwelier" อธิบายว่า
องค์ประกอบของ Action Learning
มีอยู่ด้วยกัน 6 ข้อ ดังนี้

1. ปัญหาหรือความท้าทายที่เกิดขึ้น

ซึ่งควรต้องมีความซับซ้อน มีความยาก
สร้างผลกระทบ หากแต่ต้องสามารถแก้ไข
ได้จริงๆ ไม่ใช่ปัญหาโลกแตก

2. การรวมกลุ่มเพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหา
ควรมีจำนวนคนประมาณ 4-8 คน เพื่อคิดหา
ไอเดียในมุมมองที่แตกต่างกันไป

3. ตั้งคำถาม เพื่อสร้างความเข้าใจใน
ปัญหานั้นอย่างถ่องแท้เพื่อคิดหาทางแก้ไข
ได้อย่างถูกต้อง Peterบอกว่าคำถาม
ถือเป็นหัวใจสำคัญของ Action
Learning

"หลายคนอดสงสัยไม่ได้ว่าทำไมต้อง
ตั้งคำถามเพราะมองว่าจะเป็นการเสียเวลา
ทำไมไม่เร่งแก้ไขปัญหาให้เสร็จสิ้นไป
ซึ่งการตั้งคำถามจะช่วยทำให้ทุกคนมองเห็น
ภาพปัญหาเดียวกัน เพราะหากรีบแก้ไขมัน
จะเหมือนกับการให้คนไปลูบคลำตัวช้าง
ใครคลำส่วนหัวก็จะคิดไปอีกแบบ
คนที่คลำส่วนหางก็จะคิดอีกแบบ หรือ
คนที่คลำที่ท้องก็จะคิดไปอีกแบบ ไม่
สามารถเข้าใจและเห็นเป็นภาพเดียวกันได้"

เพื่อช่วยสนับสนุนความคิด Peter
ได้ยกคำพูดของ "อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์"
อัจฉริยะโลกที่เคยกล่าวว่า หากเขามีเวลา
1 ชั่วโมงเพื่อแก้ไขปัญหาก็จะใช้เวลาหนึ่ง
เขาจะใช้เวลา 55 นาทีไปกับการตั้งคำถาม
เพื่อค้นให้เจอตันตอของปัญหาที่เกิดขึ้น
จริงๆ และเขาจะใช้เวลาเพียงแค่ 5 นาที
ที่เหลืออยู่เพื่อคิดหาวิธีแก้ไข

4. การลงมือปฏิบัติ ในแนวทางที่คิดว่า
ดีที่สุด มีความเป็นไปได้มากที่สุด

5. ต้องมีการเรียนรู้ในระหว่างทางของ
การลงมือปฏิบัติ

- เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์
จริงในการทำงาน โดยการนำปัญหาของการ
ทำงานมาเป็นโจทย์ และให้ทุกคนคิดหา
วิธีร่วมกัน

- เป็นการเรียนรู้โดยการแลกเปลี่ยน
ประสบการณ์กับคนในกลุ่ม โดยการระดม
สมองเพื่อหาวิธีการที่เหมาะสม

- เป็นการเรียนรู้โดยเปิดโอกาสให้
คนในกลุ่มเสนอแนะการปรับปรุงในการ
ปฏิบัติ

6. มีการโค้ช ซึ่งอาจจะดำเนินโดย
คนภายในหรือคนภายนอกองค์กรก็ได้
เหมือนเป็นวิทยากรที่ช่วยทำให้วงดนตรี
บรรเลงเพลงได้อย่างไพเราะสอดรับกัน
เป็นหนึ่งเดียว โดยมีข้อแม้ที่ว่าโค้ชจะต้อง
ไม่ทำหน้าที่ช่วยแก้ไขปัญหามาแต่อย่างใด
แต่จะทำหน้าที่เป็นผู้กระตุ้นให้คนใน
กลุ่มตั้งคำถาม และช่วยค้นเวลาการประชุม
เพื่อให้ทุกคนหยุดคิดว่าได้เรียนรู้อะไรไป
บ้าง เป็นต้น

"สำหรับขั้นตอนของการลงมือทำ
เริ่มจากคนในกลุ่มแชร์ปัญหาที่เกิดขึ้น
แล้วให้คนอื่นซักถามเพื่อหาปมเหตุ
ที่เกิดขึ้น ซึ่งความสำคัญอยู่ที่ทุกคน

(ต่อด้านหลัง)

ในกลุ่มต้องเกิดความเข้าใจถึงปัญหา
ที่ตรงกันเสียก่อน จึงจะสามารถหาวิธีแก้ไข
ปัญหาได้ และขั้นตอนสุดท้าย คนในกลุ่ม
ต้องกลับมาตั้งทบทวนว่าตัวเองเกิดการ
เรียนรู้อะไรบ้าง”

เขาบอกว่านอกจากการลงมือทำแล้ว
Action Learning ยังให้น้ำหนักกับคำว่า
เรียนรู้ด้วย โดยได้ยกตัวอย่างด้วยคำกล่าว
ของ Reg Revans ผู้ที่ถือว่าเป็นต้นคิด
ของเครื่องมือนี้ที่ว่า “There can be no
learning without action and no action
without learning”

อย่าลืมว่าจะต้องมีความสมดุล

ระหว่าง Action กับ Learning

อย่างไรก็ดีในงานสัมมนาครั้งนี้ยังมี
มุมมองของคนที่คุณชินเครื่องมือการบริหาร
จัดการต่างๆ ว่า Action Learning คล้าย
เป็นเสียหนึ่งในวิธีการของ Knowledge
Management : KM และเหมาะกับการนำ
มาช่วยแก้ไข รวมถึงพัฒนาคนในส่วนงาน
ใดส่วนงานหนึ่ง นั่นหมายถึงคนที่มารวม
กลุ่มต้องมีประสบการณ์ในการทำงาน
เดียวกัน

ทั้งยังมองว่าเคล็ดลับความสำเร็จหนึ่ง
ที่เหมาะสมสำหรับคนไทยมากๆ ก็คือ
ควรต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้น
กับคนที่รวมกลุ่มเสียก่อน เมื่อมีความ
คุ้นเคย มีความสุขที่จะได้ทำงานด้วยกัน
การทำงานก็ย่อมจะมีแต่ความร่วมมือด้วย
ช่วยกัน อย่างไม่มีช่องว่าง หรือความ
ไม่ไว้นื้อเชื่อใจกัน ขณะผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น
ก็คือ การคิดวิเคราะห์ และการเรียนรู้
จากการได้ขบคิดแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
อย่างลึกซึ้ง

โดยหาไม่ได้จากตำราไหนๆ